

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203807
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720203807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa: S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX H., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX E. J., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14Pc/11/2020-109 zo dňa 05.11.2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v I., II., IV. a V. výroku potvrdzuje.
- II. Odvolanie osoby povinnej platiť výživné proti III. výroku odmieta.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Povinná osoba Z. N., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu navrhovateľa S. N., nar. 16.01.2001 zvýšeným výživným v sume 190,- Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2020 so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

II. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2020 do 31.10.2020 v sume 180,- Eur súd povinnej osobe p o v o ľ u je splácať v mesačných splátkach v sume 25,- Eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

IV. Týmto d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 18P/1/2014-36 zo dňa 26.03.2014 v časti určenia výživného na navrhovateľa.

V. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania“.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otcovi dieťaťa je dôvodné zvýšiť výživné na dieťa zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 190,- Eur mesačne, ktorá suma podľa názoru súdu zodpovedá odôvodneným potrebám plnoletého dieťaťa a schopnostiam otca ako povinnej osoby platiť takéto výživné. Od poslednej súdnej úpravy výživného sa podstatne zmenili pomery na strane navrhovateľa v tom, že v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného bol navrhovateľ maloletý, navštevoval 7. ročník základnej školy. Od tej doby uplynulo viac ako 6 rokov. V súčasnosti je študentom vysokej školy Ekonomickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici prvého ročníka dennej formy štúdia. Povinná osoba má vyživovaciu povinnosť jedine voči navrhovateľovi ako jedinému dieťaťu. Otec syna nekontaktuje, nad rámec bežného výživného synovi ničím neprispieva. Pokiaľ otec v konaní uvádzal, že nie je v jeho schopnostiach platiť zvýšené výživné vzhľadom k tomu, že jeho terajší príjem predstavuje priemerne mesačne netto 217,90 Eur, okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že predtým ako otec začal pracovať u posledného zamestnávateľa, pracoval ako SZČO, a to v období od 01.10.2019 do 17.05.2020 s deklarovaným príjmom do 1.200,- Eur brutto mesačne, čo

v čistom predstavuje priemerný čistý mesačný príjem 770,- Eur. Otec v konaní nepreukázal, z akých dôvodov ukončil živnosť, ani tvrdené zdravotné obmedzenia, pre ktoré by bol nútený zmeniť prácu. Navyše okresný súd zistil, že otec nadobudol nehnuteľný majetok - rodinný domček so záhradou v Medovarciach, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Na uvedenú skutočnosť okresný súd tiež prihliadal pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného. Pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti súd tak vychádzal z príjmu otca nie deklarovaného v súdnom konaní, ale zo zisteného zo živnosti. Prihliadol na tzv. potencialitu príjmov, t. j. k zjavne nevyužitým schopnostiam otca. Ďalej poukázal na to, že výdavky povinného rodiča nie sú rozhodujúce pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. Výživné nezvýšil až na sumu 250,- Eur mesačne, tak ako to žiadal navrhovateľ, pretože prihliadol pri rozhodovaní o zvýšení výživného i na zmenené pomery u matky navrhovateľa. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5; § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 232 ods. 4 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku sa odvolal otec. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť tak, že otec bude zaviazaný platením výživného v sume 130,- Eur mesačne od 01.09.2020. Poukázal na to, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci, avšak na základe tohto zisteného skutkového stavu nesprávne rozhodol, keď mu určil ako povinnej osobe platiť navrhovateľovi sumu 190,- Eur mesačne. Namietal, že po zaplatení takejto výšky výživného otcovi zostane na mesačné žitie suma 27,90 Eur. Poukázal na to, že samotný navrhovateľ by si mohol privyrábať brigádnickou činnosťou študenta najmä v tomto období, keď pre COVID-19 je pozastavená výučba v školách. Namietal, že jeho zárobkové pomery ovplyvňujú objektívne skutočnosti s poukazom na mimoriadny stav pandémie COVID-19. Súd na túto skutočnosť neprihliadal a ani ju nespomenul v rozsudku. Do dnešného dňa ekonomická fakulta, ktorú navštevuje navrhovateľ nerealizovala skúšobné obdobie zimného semestra prezenčnou formou. Preto náklady navrhovateľa nie sú také ako sú vymenované v rozsudku, pretože navrhovateľ necestuje do školy, nebýva na internáte, nestravuje sa v škole, a teda nemá náklady na obedy v školskej jedálni 56,- Eur mesačne, 54,- Eur mesačne na internát, ani na cestovné vo výške 47,- Eur, teda jeho mesačné výdavky na tieto náklady spolu v sume 157,- Eur mesačne nie sú reálne dané. Súd však pri rozhodnutí z týchto výdavkov vychádzal. Na záver poukázal na to, že v prípadoch exekučného vymáhania pohľadávok v exekučnom konaní voči jednej osobe bez vyživovacích povinností je určené minimálne životné minimum pre povinného vo výške 180,- Eur.

4. K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý nesúhlasil s tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Poukázal na to, že otec kúpil rodinný domček so záhradou v S., ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve, a to napriek jeho tvrdeniu o nízkom príjme. Počas súdneho konania otec navrhovateľovi niekoľkokrát zavolať s tým, že navrhovateľovi uviedol, že zdedí veľké množstvo nehnuteľností. Záver súdu, že príjem otca je nedôveryhodný, navrhovateľ považuje za správny. Ďalej poukázal navrhovateľ na to, že vysokoškolské štúdium aj napriek tomu, že je dištančné, nedovoľuje mu pracovať popri štúdiu. Od zamestnávateľa Y. N. SR, a.s. dostal výpoveď. Otec si zrejme neuvedomuje, že aj vzhľadom na dištančné vyučovanie v tejto situácii, je štúdium ešte náročnejšie. Ďalej poukázal na to, že pandemické obdobie ohľadom vysokých škôl nebude pretrvávajúť večne, jedná sa len o prechodný stav. Pokiaľ sa jedná o výdavky navrhovateľa, ide skutočne len o nevyhnutné výdavky, kde nie sú zahrnuté ďalšie výdavky spojené s jeho inými potrebami, záujmami. Rozsudok okresného súdu navrhol potvrdiť.

5. Povinný z vyživovacej povinnosti (otec navrhovateľa) v odvolacej replike uviedol, že naďalej trvá na tom, že jeho čistý mesačný príjem činí 217,90 Eur. Nepodpísala sa na tom len Corona-kríza, ale aj jeho zdravotný stav. Uviedol, že momentálne žije s priateľkou v jej 3-izbovom byte, ktorý nadobudla ešte pred ich spolužitím a byt je zaťažený hypotékou. Pred nedávnom sa mu naskytla výhodná ponuka na kúpu malého domčeka do záhradou v S., ktorý odkúpili za 3.000,- Eur, a ktorú sumu postupne splácali 6 mesiacov pod dohľadom Obecného úradu v S.. Jeho priateľka Mária pracuje v spoločnosti G. F. v H. a aj vďaka jej príjmu si mohli dovoliť túto kúpu. Jeho priateľka trvala na tom, aby aj on po 50. rokoch niečo vlastnil, preto nehnuteľnosť bola zapísaná v katastri na jeho meno. Domček zatiaľ nie je obývatelný, pretože si ho rekonštruujú svojpomocne, popri práci a pokiaľ im to dovoľia financie. Vzhľadom na jeho životnú situáciu je naďalej schopný prispievať svojmu synovi sumou 100,- Eur, a to aj vďaka jeho priateľke, ktorá strojí pri ňom. Je mu ľúto, že syn má väčšie nároky ako sú mu s matkou schopní dať. Matka navrhovateľa nikde nepracuje, aj napriek tomu, že v Krupine je pre ženu dostatok možností sa zamestnať. Otec má za to, že na synovom štúdiu by sa mali rovnako podieľať obidvaja rodičia.

6. Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené v § 154 a nasl. C.m.p.

7. Podľa § 155 C.m.p. konanie sa začína len na návrh.

8. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 C.m.p.). Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že v konaniach, ktoré začínajú len na návrh odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (a contrario § 65 C.m.p., § 379 C.s.p.) bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 C.m.p.), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 C.s.p.), rozsudok okresného súdu potvrdil v I., II., IV., V. výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti.

14. Navrhovateľ ako plnoletá osoba sa domáhal zvýšenia výživného voči svojmu otcovi. Okresný súd v tejto súvislosti správne poukázal na to, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav však závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí najmä jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť sa zamestnať, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod. Pri posudzovaní nároku na výživné sa uprednostňuje záujem dieťaťa (oprávneného), preto v prípade, ak nie je preukázané, že dieťa je schopné samo sa živiť, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Súhrne možno konštatovať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, keď je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby.

16. Okresný súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a dôkazy správne podľa svojej úvahy aj vyhodnotil. Mal jednoznačne preukázané, že navrhovateľ naďalej študuje na vysokej škole ako študent 1. ročníka dennej formy štúdia. Otec mu okrem výživného neprispieval žiadnym plnením dlhú dobu. Naposledy bolo o výživnom navrhovateľa rozhodnuté ešte v roku 2014 rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 18P/1/2014-36 zo dňa 26.03.2014, teda v čase, keď navrhovateľ navštevoval základnú školu, pričom výživné bolo určené vo výške 100,- Eur mesačne. Okresný súd vychádzal z priemerného mesačného príjmu otca vo výške 770,- Eur s tým, že nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť a po poslednej úprave výživného nadobudol rodinný domček so záhradou do výlučného vlastníctva. Okresný súd správne zohľadnil schopnosti, možnosti ako aj majetkové pomery povinného - otca navrhovateľa vo vzťahu k odôvodneným potrebám navrhovateľa. Závery okresného súdu o povinnosti povinného prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 190,- Eur mesačne možno považovať za logické a správne vzhľadom na vykonané dokazovanie.

17. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje základný pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti, a to deťom, ktoré nie sú schopné zatiaľ sa samy živiť. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacou zásadou na určenie výšky výživného na strane

povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov a na strane u oprávnenej osoby zásada, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že jeho životná úroveň má byť približne rovnaká ako je životná úroveň toho-ktorého rodiča.

18. Pokiaľ dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, aj keď je plnoleté, žije s niektorým zo svojich rodičov, je potrebné prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že zo strany takéhoto rodiča je vyživovacia povinnosť dieťaťa poskytovaná aj formou uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a to bytových, hygienických, stravovacích, spoločenských a pod. Pokiaľ navrhovateľ býva spolu so svojou matkou a matka sa stará o ich bytovú situáciu, s čím sú samozrejme spojené výdavky na zabezpečenie bývania, ktoré sa odzrkadľujú jednak v spotrebe energií, vody, hygienických potrieb a pod., je potrebné prihliadnuť nielen na materiálnu, teda finančnú zaťaženosť matky dieťaťa, ale aj časovú zaťaženosť, kedy matka aj keď dieťa je plnoleté, sa podieľa aj na riešení stravy, prípadných zdravotných problémov takéhoto dieťaťa, či voľnočasových aktivitách. Všetky tieto okolnosti majú vplyv na posudzovanie a porovnanie životnej úrovne oboch rodičov dieťaťa a nároku dieťaťa na výživu od toho-ktorého z rodičov.

19. Predovšetkým odvolací súd zdôrazňuje, že naposledy o výživnom bolo rozhodované v roku 2014, teda ide o podstatnú zmenu pomerov aj vzhľadom na časový údaj, v rámci ktorého nedošlo k zvýšeniu výživného, pričom je potrebné prihliadnuť taktiež na podstatnú zmenu u navrhovateľa - S., ktorý v čase posledného rozhodovania bol ešte maloletý, navštevoval 7. ročník základnej školy. V dôsledku uplynutia času viac ako 6 rokov, ale aj prestupu na vysokú školu došlo u navrhovateľa k podstatnej zmene pomerov, čo sa týka jeho finančných nárokov, a to pokiaľ ide o stravu, oblečenie, či náklady súvisiace so štúdiom na vysokej škole. V tejto súvislosti nemožno prihliadnuť na odvolacie námietky povinného, že jeho príjem predstavuje 217,90 Eur netto mesačne. S uvedenou námietkou sa vysporiadal už okresný súd vo svojom rozhodnutí, a s jeho úsudkom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Správne okresný súd vychádzal pri určení výživného na navrhovateľa z princípu potenciality, ktorý má prednosť pred princípom fakticity (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Povinný ani v odvolacom konaní nepreukázal, z akého dôvodu došlo k ukončeniu živnosti, kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 770,- Eur a zamestnal sa u nového zamestnávateľa, kde dosahuje podstatne nižší príjem 217,90 Eur priemerne mesačne netto. Taktiež otec nepreukázal v konaní ani tvrdené jeho zdravotné obmedzenia, pre ktoré nemôže dosahovať vyšší príjem. Súd správne prihliadol aj na majetkové pomery otca, ktorý nadobudol nehnuteľnosť - rodinný domček so záhradou v S. do výlučného vlastníctva. Relevantné v tejto súvislosti nie je ani poukazovanie otca na minimálne životné minimum pre povinného vo výške 180,- Eur.

20. Rozhodne nemožno akceptovať ani tvrdenie otca, že navrhovateľ by si mohol privyrábať brigádnickou činnosťou študenta v období, keď pre COVID-19 je pozastavená výučba v školách. Štúdium na vysokej škole nie je pozastavené, tak ako na to poukazuje otec, ale prebieha dištančnou formou, čo je náročnejšie a navrhovateľ sa touto formou pripravuje na budúce povolanie dennou formou štúdia, ktoré skutočnosti boli v konaní jednoznačne preukázané.

21. Odvolací súd neakceptoval ani námietku povinného, že výdavky navrhovateľa na vysokú školu sú nepotrebné v hodnote 157,- Eur, keď navrhovateľ necestuje do školy, nebýva na internáte a nestravuje sa v škole. Správne okresný súd poukázal na to, že jedná sa len o prechodný stav, a preto nie je dôvodné pri rozhodovaní o zvýšení výživného prihliadnuť na túto skutočnosť. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že neplatí mechanická rovnica, pretože súd pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že naposledy bolo o výživnom rozhodované v roku 2014, medzičasom otec nad rámec bežného výživného ničím neprispel, pričom prihliadal aj na to, že v tomto období z hľadiska zvýšených nákladov, či už stravy, oblečenia, došlo k podstatnej zmene u navrhovateľa. Prvoradou úlohou navrhovateľa v súčasnom období je príprava na jeho budúce povolanie a nie zabezpečovanie si príjmu v rámci brigádnickej činnosti študentov počas obdobia, keď prebieha vyučovanie.

22. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky výživného, preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Okresný súd dostatočne odôvodnil potrebu zvýšenia výživného vzhľadom na potreby navrhovateľa, uplynulý čas od posledného rozhodnutia o výživnom ako aj prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca navrhovateľa, teda povinného. Navrhovateľ je zatiaľ odkázaný na výživu svojich rodičov a pokiaľ matka navrhovateľa zabezpečuje bežné výdavky spojené s tým, že navrhovateľ u nej býva, stravuje sa, čo má vplyv na zvýšenú spotrebu energií, vody, hygienických potrieb a pod., musí sa

aj otec navrhovateľa primerane podieľať na jeho výžive, zvlášť keď platenie výživného je jedinou formou starostlivosti otca o dieťa.

23. Odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj v nadväzujúcich výrokoch o zameškanom výživnom, kedy okresný súd správne uložil povinnosť otcovi zaplatiť nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.09.2020 do 31.10.2020, teda do posledného dňa v mesiaci, v ktorom bolo súdom rozhodnuté vo výške 180,- Eur, a to v 25,- Eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Rovnako odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku ohľadne zmeny rozsudku, ktorým o výživnom bolo rozhodnuté naposledy. Odvolací súd potvrdil aj rozsudok o náhrade trov konania ako vecne správny.

24. Otec navrhovateľa sa odvolal proti celému rozsudku okresného súdu, teda aj proti výroku, ktorým návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného bol zamietnutý. V tejto časti, keďže návrh na zvýšenie výživného na sumu 250,- Eur mesačne bol v prevyšujúcej časti nad 190,- Eur mesačne zamietnutý, otec navrhovateľa bol úspešný, a teda v tejto časti nebol oprávnený podať odvolanie. Odvolací súd tak musel odmietnuť odvolanie otca navrhovateľa proti rozsudku okresného súdu vo výroku III., ktorým vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, a to v zmysle § 386 písm. b/ C.s.p., podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 52 C.m.p. (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak), aj vzhľadom na to, že návrh na náhradu trov odvolacieho konania nebol žiadnym z účastníkov podaný.

26. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).